

Između nježnosti i nametnute hladnoće

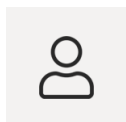
 pobjeda.me/clanak/izmedu-njeznosti-i-nametnute-hladnoce

OSVRT: Posljednji nastup Crnogorskog simfonijskog orkestra obilježen Betovenovim „Koncertom u Es-duru“

Svih 40 minuta posvećenih Betovenu „kuvao“ se aplauz za Martinovića, i nakon trećeg poziva publike zaista nije mogao izbjeći da se vrati na scenu i odsvira jednu od najljepših modernih klavirskih melodija, „Etidu br. 6“ američkog kompozitora Filipa Glasa

Pijanista Bojan Martinović na koncertu u Muzičkom centru

Autorka:

[Dragana Erjavšek](#)

Objavljeno: 15.02.2022. 11:50

[Dodaj komentar](#)

Crkva nije na trasi proširenja Dalmatinske

05.03.2022. 20:05

Zarobljenice života i pokornice snova

05.03.2022. 18:45

Puno energije i strasti za publiku

05.03.2022. 17:50

Milanu Kneževiću nagrada Radoje Domanović za Obalu nesanice

05.03.2022. 12:03

Prikaži sve vijesti

Nije lako biti zvijezda klasične muzike u zemlji u koja ima nadarene pojedince, ali je globalno okrenuta gorštačkim i ritmovima koji rasterećuju. Zato je bilo zadovoljstvo prisustvovati nastupu Bojana Martinovića u Muzičkom centru Crne Gore, gdje se pridružio Crnogorskom simfonijskom orkestru.

„Koncert za klavir i orkestar u Es-duru“, Betovenov peti, posljednji je, najveći i najzahtjevniji u kompletnom opusu njegovih koncerata, glamurozan i slojevit, autentičan i dinamičan, sav od sažimanja i prepuštanja. Martinović, poznati crnogorski pijanista i dekan Muzičke akademije na Cetinju, nije u ovu kompoziciju ušao s namjerom da mu se divimo, već kao pijanista koji se divi autoru i zahvalan je na prilici da bude dio jedne tako moćne kompozicije i da s njom komunicira na svoj način. Prožet herojskim kodom koji signalizuje kolektivni duh u kombinaciji sa intimnim, ličnim, ovaj koncert ima strukturu novele u koju nas upravo uvlači klavirska melodija, nježna i diskretna, da bi se u sudaru sa violinama gradila dramatična ravan.

POVRATAK NA SCENU

Martinović je u svojoj izvedbi postigao balans između suspregnute nježnosti i nametnute hladnoće, što je rezultiralo raskošnom zvučnom slikom čiji je, kad govorimo iz perspektive publike, svaki trenutak bio razlog za drhtaj. Orkestar je bio na istom talasu, predan utisku i u dosluhu sa klavirom, dovoljno autonoman da se pohvali violinama koje su veličanstvene u iznošenju prve teme, violama koje grade novu, izrazitim basovima koji su doprinijeli svečarskoj atmosferi, pojedinačnim učincima duvačke sekcije.

Čini se kao da rad sa dirigentom Mladenom Tarbukom polako daje naznake kako je to imati stalnog dirigenta za one koji su zaboravili, jer se dio energije sad već prenosi s koncerta na koncert, toplina, uigranost i jedva uočljivi manirizmi i na kraju sve zavisi od izbora kompozicije i afiniteta publike, a ne od tehnike i uvježbanosti.

Muzičari Crnogorskog simfonijskog orkestra na koncertu u Podgorici, Foto: PR Centar

Svih 40 minuta posvećenih Betovenu „kuvao“ se aplauz za Martinovića, i nakon trećeg poziva publike zaista nije mogao izbjeći da se vrati na scenu i odsvira jednu od najljepših modernih klavirskih melodija, „Etidu br. 6“ američkog kompozitora Filipa Glasa. Iako se radi o kompoziciji koja počiva na ponavljanjima, Martinović je učinio da zvuči kao da se radi o ponovnim rađanjima jedne iste ideje koja se hvata za prvu toplinu na koju naiđe i prilagođava joj se. Svečano, pod naletom uzbuđenja, njegovo izvođenje nas je podsjetilo da nam fali i koncerata koji će u prvi plan staviti moderne kompozitore i koji će donijeti atrakciju u Muzički centar Crne Gore.

ZABAVA

Prva kompozicija, Britnove „Varijacije na temu Frenka Bridža, op. 10“, takva je da u klasičnu muziku donosi zabavu, ako se pažljivo sluša, ali i ako se posmatra orkestar koji uživa u konstantnim promjenama ritma. Ipak, kao i svaka koja počiva na repetitivnim podlogama, bez obzira na njihovu stilsku dekonstrukciju, u stanju je da umori u finalu i doprinese gubitku koncentracije, posebno u onim varijantama kad zove na ples nekoga ko je, bar zbog drugih, obavezan da bude zaglavljen u fotelji. Najsnažniji utisak, skoro pa očekivano, ostavljaju, bečki valcer i posmrtni marš, iako je italijanska arija u ovom slučaju unijela posebnu toplinu u hladnu podgoričku noć i ostala da u glavi svira i nakon koncerta. Za kraj je orkestar izveo Mocartovu „Simfoniju br. 39 u Es-duru“.

Koncertni program Muzičkog centra Crne Gore biće nastavljen u utorak, 22. februara, kada će se Crnogorskom simfonijskom orkestru na sceni pridružiti violinista Roman Simović.

Zagrijavanje za vrhunac

Razgovori s dirigentom pola sata prije koncerta su jedna od najboljih ideja koju je nova upravljačka struktura ustalila u Muzičkom centru Crne Gore, posebno zbog činjenice da se većina iskusnih gostujućih dirigenata bavi i pedagoškim radom i svaki ima svoj doživljaj kompozicija koje sprema s orkestrom.

Maestro Mladen Tarbuk na vrlo sugestivan način obrazlaže kompozitorske tehnike, pozadinu iza kompozicija i istorijsko doba u kome su nastale, što je dobro zagrijavanje za vrhunac večeri.

U posljednjem razgovoru sa publikom posvetio se opravdavanju ponavljajućih tema kod Bendžamina Britna i prilagođavanju žanrovima te uvodima u preostale dvije kompozicije koje je orkestar izvodio.